

[Arbejdsministeren.]

tankegang, vi gerne ser udmøntet i praktiske forslag, bl. a. fra arbejdsløshedsforsikringsudvalget. Jeg må imidlertid her indskyde den bemærkning, at diskussionen let bliver præget af ensidighed, såfremt man ikke gør sig klart, at alle befolkningsgrupper har svingende indtægter. Der er ikke tvivl om, at allerede den gældende arbejdsløshedsforsikringsordning medfører en afdæmpning af svingningerne i de arbejdsløshedsforsikredes indtægter sammenlignet med de indtægtsvingninger, selvstændige erhvervsdrivende kommer ud for. Det er da også en kendsgerning, at mange selvstændige — og jeg tænker her særlig på de talstærke grupper af selvstændige, nemlig landbrugere og detailhandlere — ser hen til de sociale tryghedsordninger på arbejdsmarkedet som noget meget attråværdigt. Jeg tror, vi her står over for problemstillinger, som vi i de kommende år vil få grund til at beskæftige os med.

Som det vil fremgå af meddelelser i dagspressen, har formanden for arbejdsløshedsforsikringsudvalget for et par dage siden meddelt mig, at udvalget ikke har kunnet afslutte sit arbejde inden for de fastsatte tidsmæssige rammer. Det betyder, at der ikke fra udvalgets side vil fremkomme et grundlag for arbejdet her i folketinget i indeværende folketingsssamling. Jeg vil gerne beklage, at denne situation er opstået, men skal straks tilføje, at det er min meget bestemt opfattelse, at det ikke er udvalgets tilretteæggelse af sit arbejde, der har svigtet.

Arbejdsløshedsforsikringsudvalget blev nedsat i 1964 og har allerede skabt det grundlag, som det høje ting har bygget to betydningsfulde lovreformer på. Den opgave, udvalget nu er i gang med, omfatter foruden en almindelig teknisk revision af arbejdsløshedsforsikringsbestemmelserne endvidere spørgsmålet om arbejdsløshedsforsikring af deltidsbeskæftigede og spørgsmålet om dagpenge-satserne. Denne opgave er efter min vurdering både sagligt, men også med hensyn til de involverede interesser så vanskelig, at man heri skal søge grunden til, at udvalgets arbejde ikke har kunnet afsluttes endnu.

Som det vil være bekendt, har udvalget repræsentation fra arbejdsløsheds-kasserne,

LO, funktionærorganisationerne, Dansk Arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, administrationsrådet og arbejdsdirektoratet. Udvalgets formand er amtmand Sigurd Wechseltmann. Arbejdet har i det sidste års tid været koncentreret i et centralt arbejdsudvalg, der har holdt ikke mindre end 37 møder. Ifølge den orientering, jeg har fået fra udvalgets formand, er man nået langt med hensyn til den tekniske reform af arbejdsløshedsbestemmelserne. Man er også nået et godt stykke vej med hensyn til deltidsbeskæftigede, idet der synes at være opnået positiv vilje fra alle sider til at medvirke til, at der i arbejdsløshedslovgivningen indføres regler om adgang for deltidsarbejdende til at blive arbejdsløshedsforsikrede.

Selv om der er overmåde mange vigtige og komplicerede enkeltheder i denne forbindelse, som der skal findes en løsning på, før det kan siges, at der foreligger et egentligt forslag, vil jeg dog gerne for mit vedkommende sige, at jeg synes, der er grund til at kipe med flaget for, at man har overvundet vanskelighederne med hensyn til at finde frem til en principiel enighed her.

Spørgsmålet om ændrede regler for dagpengenes størrelse er man imidlertid ikke nået ret langt med, og det er jo dette spørgsmål, der er det centrale i socialistisk folkepartis lovforslag, der er til behandling her. Det er klart, at jeg efter at have modtaget meddelelse om, at udvalget ikke kan blive færdig med sit arbejde i indeværende folketingsssamling, har måttet overveje, om der var spørgsmål, der egnede sig til at blive udskilt til særskilt behandling med henblik på et lovgivningsinitiativ. Jeg har ikke afsluttet mine overvejelser om dette spørgsmål på indeværende tidspunkt, men det er min foreløbige vurdering, at der er en så nøje indbyrdes sammenhæng mellem de forskellige sider af den opgave, arbejdsløshedsforsikringsudvalget beskæftiger sig med, at man ikke kan tage dele ud til særskilt behandling, såfremt man ønsker, at udvalget skal kunne fortsætte sin virksomhed.

Hvis den omstændighed, at der ikke på nuværende tidspunkt foreligger resultat, skyldes uoverstigelige modsætninger i synspunkter inden for udvalget; ja, så rejser sig jo spørgsmålet om, hvorledes og i hvilket